

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobců: a/ **Krajské regionální centrum – regionální pobočka Ústí nad Orlicí**, se sídlem Pardubice, Pernštýnská 7, b/ **Krajské regionální centrum - regionální pobočka Třebíč**, se sídlem Jihlava, Polenská 2, c/ **Krajské regionální centrum - regionální pobočka Trutnov**, se sídlem Hradec Králové, Rokitanského 61, d/ **Krajské regionální centrum - regionální pobočka Tachov**, se sídlem Plzeň, Tylova 42, e/ **Krajské regionální centrum - regionální pobočka Tábor**, se sídlem České Budějovice, Husova 5, f/ **Krajské regionální centrum - regionální pobočka Svitavy**, se sídlem Pardubice, Pernštýnská 7, g/ **Krajské regionální centrum - regionální pobočka Strakonice**, se sídlem České Budějovice, Husova 5, h/ **Krajské regionální centrum – regionální pobočka Sokolov**, se sídlem Karlovy Vary, Sokolovská 875/167, ch/ **Krajské regionální centrum - pobočka Tachov**, se sídlem Brno, Josefská 15, i/ **Krajské regionální centrum - pobočka Svitavy**, se sídlem Brno, Josefská 15, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 12. 2013, č. j. MV-16512-202/VS-2008, o kasačních stížnostech žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 8. 2015, č. j. 9 A 118/2014 – 189,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanými kasačními stížnostmi napadli žalobci (dále jen „stěžovatelé“) v záhlaví označené usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo zastaveno řízení o jejich žalobách proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 31. 12. 2013, č. j. MV-16512-202/VS-2008. Tímto rozhodnutím žalovaného bylo podle § 12 odst. 3 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, rozpuštěno občanské sdružení Česká účetní rada, IČ:.... a organizační jednotky České účetní rady uvedené v příloze rozhodnutí, v jejichž názvu je obsaženo označení „Krajské regionální centrum“ a které jsou na základě § 6 odst. 2 písm. e) zákona č. 83/1990 Sb., oprávněny jednat svým jménem.

Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatelé za podané kasační stížnosti nezaplatili soudní poplatky. Usnesením ze dne 30. 9. 2015, č. j. 3 As 187/2015 - 30, výrokem I., proto každého z nich vyzval k zaplacení soudního poplatku do 7 dnů od doručení tohoto usnesení. Současně je poučil o tom, že nebudou-li poplatky ve stanovené lhůtě zaplaceny, soud řízení

zastaví. Tato výzva byla stěžovatelům doručena v pátek 16. 10. 2015, sedmidenní lhůta k zaplacení soudního poplatku uplynula v pátek 23. 10. 2015. Stěžovatelé však soudní poplatky nezaplatili.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Nejvyšší správní soud tedy shrnuje, že stěžovatelé ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem ani následně soudní poplatky splatné podáním kasační stížnosti nezaplatili. Nejvyšší správní soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. listopadu 2015

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu